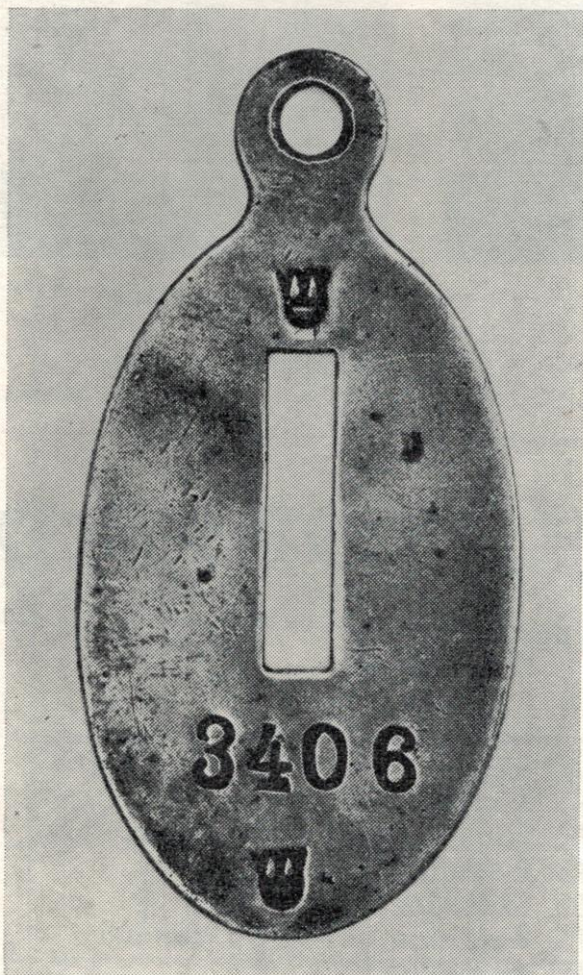

GISSA?

För många av de anställda på varvet torde det vara svårt att gissa vad bilden föreställer. Låt oss börja med att tala om att det gäller en bricka av metall, kallad "döbricka". Fortsättningsvis kan vi förtälja att de anställda när de började på varvet tilldelades en sådan här bricka och att den alltid skulle bäras av ägaren — en legitimationsbricka, avsedd att vid anfordran uppvisas. Den byttes ut och ersattes med legitimationskort för cirka 20 år sedan. I mittpartiet på brickan var, vilket syns på bilden, ett I utstämplat vilket betydde att ägaren

till brickan var anställd vid Ingenjördepartementet. För de som tillhörde Ekipagedepartementet fanns ett E, för Byggnadsdepartementet ett B o. s. v. Under bokstaven fanns arbetsnumret instämplat. Förlorad bricka fick ersättas med tre kronor — stor peng på den tiden.

Utöver "döbrickan" kunde de anställda även utfå en "bröbricka". Det var en rund metallbricka med instämplat arbetsnummer. Bröbrickorna hängdes upp på en speciell tavla, varav det fanns en i varje verkstad. Var och en hämtade sin bröbricka, vilken togs med hem. Den fick inte glömmas för det kunde mycket väl hända att det saknades bröd därhemma och dessutom även pengar. Någon av barnen fick bröbrickan för att på "Bröberget" på Stumholmen hämta de bägge kusarna, som erhöles mot avlämnandet av brickan. Det var många brödhämtare som inte kunde vänta med att smaka på brödet tills de kom hem och det var väl inget att säga om. Är magen tom och bröd finns till hands så är det svårt att vänta.

Så vandrade bröbrickorna fram och tillbaka mellan kronobageriet och varvet en gång i veckan. Betalningen för kusarna erlades genom avdrag på lönen. Tillståndet att få köpa kronans bröd räknades som en löneförmån och försäljningen sågs ej med blida ögon av stadens bagare.